

Institutioner

EU's institutioner udgøres af Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen, Det Europæiske Råd, Domstolen og Revisionsretten. Andre vigtige organer er Det Økonomiske og Sociale Udvalg, Regionsudvalget og Den Europæiske Centralbank.

J

Juridisk personlighed

Forfatningstraktaten fastslår at EU som helhed har status som juridisk person. Dette betyder især, at EU vil kunne indgå internationale aftaler, der ligger inden for EUs kompetenceområde.

K

Kommissionen

Kommissionen består af én kommissær fra hvert medlemsland indtil 2014. Herefter skal Kommissionen sammensættes af et antal medlemmer, der svarer til 2/3 af antallet af medlemslande på grundlag af fuld og lige rotation mellem medlemslandene. Kommissionen fremsætter forslag til de retsakter, som Rådet og Europa-Parlamentet behandler, og overvåger, at reglerne overholdes. Kommissionen skal i sit arbejde tage hensyn til alle medlemslandes interesser.

Kompetencetildelingsprincippet

Kompetencetildelingsprincippet betyder, at EU kun har de beføjelser, som medlemslandene har tildelt EU. Beføjelser, der ikke er tildelt EU i forfatningstraktaten, bliver dermed hos medlemslandene. (Se også enekompetence og delt kompetence).

Konventet om EU's Fremtid

Konventet blev oprettet i december 2001 og afsluttede sit arbejde den 10. juli 2003 med et udkast til den nye forfatningstraktat. Medlemmerne repræsenterede EU-landenes og kandidatlandenes regeringer og parlamenter samt Europa-Parlamentet og Kommissionen.

Kvalificeret flertal

Med forfatningstraktaten gøres kvalificeret flertal til hovedreglen for Rådets beslutninger. Der er som hovedregel kvalificeret flertal såfremt mindst 55 % af Rådets medlemmer, der repræsenterer mindst 65 % af EU's befolkninger, stemmer for.

M

Mellemstatsligt samarbejde

Et internationalt samarbejde er mellemstatsligt, hvis beslutningerne skal godkendes i hjemlandet af de nationale parlamenter, før de får direkte og bindende betydning i de stater, der indgår i samarbejdet.

Mål

EUs overordnede mål er at fremme freden, sine værdier (s.d.) og befolkningernes velfærd.

N

Nærhedsprincippet

Nærhedsprincippet betyder, at EU kun handler, når målet ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemslandene, men bedre kan nås på EU-plan. Nærhedsprincippet gælder ikke på områder, hvor EU har enekompetence, og hvor medlemslandene dermed har overladt al lovgivningskompetence til EU.